

Pressmeddelande Luxemburg den 17 februari 2015

Den komplexa landsbygdsutvecklingspolitiken och medlemsstaternas bristfälliga kontrollsystem är de främsta orsakerna till den höga felprocenten i utgifterna, säger EU:s revisorer

I en rapport som offentliggörs i dag konstaterar Europeiska revisionsrätten att merparten av felen i landsbygdsutvecklingspolitiken beror på att de villkor som medlemsstaterna har fastställt inte har uppfyllts. Deras kontrollmyndigheter kunde och borde ha upptäckt och korrigerat merparten av felen i investeringsåtgärderna inom landsbygdsutveckling. Kontrollsystemen är bristfälliga eftersom kontrollerna inte är heltäckande och bygger på otillräcklig information.

"Det är viktigt att förstå varför felprocenten i landsbygdsutvecklingspolitiken är oacceptabelt hög. Nyckeln till att få ner den är att finna rätt balans mellan antalet och komplexiteten i de regler som styr utgifterna – som bidrar till att politiska mål uppnås, t.ex. till att jordbrukets konkurrenskraft stärks – och anstränga sig för att garantera att dessa regler följs", sade Rasa Budbergytė, den ledamot av revisionsrätten som ansvarar för rapporten.

Revisorerna uppskattade att den genomsnittliga felprocenten för landsbygdsutveckling under de tre åren 2011–2013 var 8,2 %, vilket är mer än fyra gånger högre än väsentlighetsgränsen. Investeringsåtgärder (som främst består av bidrag till inköp av jordbruks- och livsmedelsbearbetningsutrustning) stod för två tredjedelar av felprocenten, och arealstöd (som inbegriper ersättning för ytterligare kostnader som uppkommit på grund av att miljövänligare jordbruksmetoder har använts) stod för en tredjedel.

EU:s revisorer konstaterade att när det gäller investeringsåtgärder **hade medlemsstaternas myndigheter tillgång till den information som krävs för att upptäcka och korrigera felen** men i många fall varken användes eller efterfrågades den. Revisorerna konstaterade att endast 16 % av felprocenten berodde på att direkta bestämmelser i EU-förordningarna inte hade följts, medan den största andelen – 84 % – berodde på att de villkor som fastställts i medlemsstaterna inte hade uppfyllts.

När det gäller investeringsåtgärder visade granskningen att **offentliga organ är en betydande källa till fel på grund av att de inte följer reglerna för offentlig upphandling**. Revisionsrätten fann två huvudskäl till detta: dels genomfördes infrastrukturprojekt på landsbygden vanligen av små kommuner som ofta hade begränsad erfarenhet av förfaranden för offentlig upphandling, dels ville vissa stödmottagare helst arbeta med särskilda entreprenörer, av vilka de flesta redan hade tillhandahållit liknande varor eller tjänster och därför blev tilldelade kontraktet direkt. De utbetalande organen hade inga invändningar mot detta i något fall, trots att **grundprinciperna för upphandling, det vill säga öppenhet, objektivitet, icke diskriminering och lämpligt offentliggörande av information, inte hade följts**.

Revisorerna konstaterade att den åtgärd som ger stöd till bearbetning av jordbruksprodukter, där det offentliga stödet kan uppgå till flera miljoner euro per projekt, oftast innehöll fel. Offentliga och privata stödmottagares oavsiktliga överträdelse av stödkriterier stod för en fjärdedel av felprocenten, medan privata stödmottagares misstänkta avsiktliga överträdelse bidrog med en åttondel till felprocenten.

När det gäller arealstöd var den främsta orsaken till fel att jordbruksåtagandena inte fullgjordes, vilket berodde på **begränsade incitament för jordbrukare att fullgöra dem, en låg kontrollfrekvens för åtaganden och få sanktioner om åtaganden inte fullgörs**.

Revisorerna konstaterade att kommissionen går i rätt riktning när det gäller att åtgärda orsakerna till fel genom handlingsplaner. Men en brist är att de **handlingsplaner som medlemsstaterna genomför främst har en reaktiv funktion** och inte systematiskt åtgärdar alla problem som orsakade felen. Dessutom saknas förebyggande åtgärder mot de mest utbredda bristerna på EU-nivå.

Kommissionens genomgång och godkännande av landsbygdsutvecklingsprogrammen och medlemsstaternas införande av nationella rättsliga ramar har störst potential att minska felen i landsbygdsutvecklingsutgifter.

Revisorernas rekommendationer

- Kommissionen bör komplettera de korrigerande åtgärder som den har vidtagit och fortsätta att koncentrera sig på grundorsakerna till felen i landsbygdsutvecklingsutgifterna. Medlemsstaterna bör i det avseendet vid behov vidta förebyggande och korrigerande åtgärder när det gäller offentlig upphandling, avsiktligt kringgående av regler och stöd för miljövänligt jordbruk.

Avsikten med detta pressmeddelande är att presentera huvudbudskapen i Europeiska revisionsrättens särskilda rapport.

Hela rapporten finns på www.eca.europa.eu.

- Kommissionen bör noga övervaka genomförandet av landsbygdsutvecklingsprogrammen och vid sina överensstämmelserevisioner beakta gällande regler, vid behov även dem som har antagits på nationell nivå, för att minska risken för att brister och fel upprepas.

Meddelande till redaktörerna

Europeiska revisionsrättens särskilda rapporter offentliggörs under hela året. I dem presenteras resultatet av utvalda revisioner av särskilda budgetområden eller förvaltningsteman i EU.

I särskild rapport nr 23/2014 **Fel i landsbygdsutvecklingsutgifter: Vad beror de på och hur åtgärdas de?** inriktar vi oss på hur genomförandet av landsbygdsutvecklingen följer gällande lagar och bestämmelser och beskriver de främsta orsakerna till den höga felprocenten i landsbygdsutveckling. Vi bedömer även om de åtgärder som medlemsstaterna och kommissionen har vidtagit sannolikt kommer att åtgärda de identifierade orsakerna på ett ändamålsenligt sätt i framtiden. Rapporten bygger på uppgifter som avser perioden fram till slutet av september 2014.

EU och medlemsstaterna anslog mer än 150 miljarder euro till landsbygdsutvecklingsmålen under programperioden 2007–2013, som fördelades nästan jämnt mellan investeringsåtgärder och arealstöd. Landsbygdsutvecklingsutgifterna genomförs via delad förvaltning mellan medlemsstaterna och kommissionen. Medlemsstaterna ansvarar för genomförandet av landsbygdsutvecklingsprogrammen på lämplig territoriell nivå enligt sina egna institutionella arrangemang. Kommissionen ansvarar för att övervaka medlemsstaterna och se till att de fullgör sitt ansvar.

Den betydande andelen fall av bristande efterlevnad av gällande regler, som avspeglas i den höga felprocenten, innebär att de aktuella pengarna inte används i enlighet med reglerna. Det kan göra det svårare att uppnå målen för landsbygdsutvecklingspolitiken, t.ex. att stärka jord- och skogsbrukets konkurrenskraft, förbättra miljön och landskapet, höja livskvaliteten på landsbygden och främja en diversifiering av landsbygdsekonomin.

Fel är väsentliga om de motsvarar mer än 2 % av utgifterna.